

Hovedstaden for at være i Nærheden af den Virksomhed, som mere end nogen anden kunde glæde sig ved hendes Beskyttelse.

I den rummelige Havestue, hvorfra en Fløjdør stod aaben til det fri, var der forsamlet henimod et halvt hundrede Mennesker. Det var tildels fremmede Tilrejsende af den Art, man til Stadighed saa her som Højskolens Gæster: livfulde Præster med deres folkeligt klædte Hustruer, alvorlige, langskæggede Landsbylærere og rundryggede Bondestuderter med kirtelblege Ansigter og røde Øjne. Forøvrigt saaes ogsaa et Par af Højskolens egne Lærere og af Egnens velstaaende Bønder med deres Koner. Der havde som sædvanlig været holdt et Formiddags-Foredrag paa Skolen, og det var nu engang en fast Skik — som Fru Gylling satte megen Pris paa — at man efter Foredraget samledes i „Sandingehus“ for at tilbringe Middagstimen med fortrolig Vennepassiar ved en Pibe Tobak.

Denne „Vennepassiar“ udartede dog i Reglen til en varm Debat om Dagens forskellige sociale, politiske og religiøse Spørgsmaal. Det var efterhaanden bleven disse Mennesker en ligefrem Livsfornødenhed at diskutere, udvikle Livsanskuelser og profetisk fortabe sig i Fremtiden. Særlig var de religiøse Emner igen kommen paa Dagsordenen, efter at de i adskillige Aar havde været fortrængte af den altopslugende Politik. Overalt havde Folkesagens kristne Venner — skuffede i Haabet om det jordiske Freds- og Retfærdighedsriges nærforestaaende Komme — med forstærket Iver vendt Tanker og Hu mod det hinsidige.

Den Forhandling, der idag satte Sindene i Bevægelse, drejede sig da ogsaa udelukkende om Tidens stærke religiøse Brydninger, og særlig beskæftigede man sig med Planen til et stort Møde, som agtedes afholdt her paa Højskolen umiddelbart efter Høst, og hvor den folkelige Kirkes Tilhængere skulde samles fra hele Landet til gensidig Opbyggelse og Bestyrkelse i Troen.